

Čís. 5665.

Z exekuce jsou vyňaty (§ 251 čís. 6 ex. ř.) nejen předměty nezbytné, nýbrž i ty, jichž jest zapotřebí k výhodnému provozování živnosti, odpovídajícímu osobním (rodinným) poměrům živnostníkovým; pokud sem spadá kůň a valník zahradníka.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1926, R I 13/26.)

V exekuci pro peněžitou pohledávku proti zahradníku byl zabaven též kůň a valník. Návrh dlužníka, by vzhledem k §u 251 čís. 6 ex. ř. byla exekuce ohledně těchto předmětů zrušena, soud první stolice zamítl, rekursní soud návrhu vyhověl. Důvody: Jsou-li podle skutkových zjištění prvního soudu stěžovatelé jako majitelé a provozovatelé zahradnictví maloživnostníky, jimž jsou pařeníště a sklenník k osobnímu provozování zahradnické jejich živnosti nepostrádatelnými, potřebují k osobnímu pokračování v této výdělkové činnosti též koně a druhého valníku, když jest podle §u 78 ex. ř. a § 269 c. ř. s. skutkem soudu známým, že dopravují zeleninu jimi vypěstovanou a jiné předměty v jejich živnosti vyrobené, do města, zejména na dvojí týdenní trh, vzdálenost činí nejméně 2 km, tudíž celkem 4 km, cesta, zejména zpáteční, jest spojena se značným stoupáním a větší množství zeleniny jest poměrně dosti značné váhy, takže doprava její na valníku, koněm taženém, jest rychlejší a nikoliv nákladnější než vozíkem, lidmi taženým, a stěžovatelé směřjí již z hygienických důvodů a podle předpisu tržního řádu zeleninu dopravovati jen na čistém voze, tudíž nikoliv na valníku, kterého používají k dopravě ostatních předmětů, potřebných při provozu jejich živnosti, na př. mrvy, kompostu, popele a jiných. Pro tyto skutečnosti jsou též kůň a druhý valník pro stěžovatele předměty naznačenými v §u 251 čís. 6 ex. ř. ve znění čl. VIII. čís. 27 cis. nař. ze dne 1. června 1914, čís. 118 ř. zák., jichž potřebují k osobnímu pokračování ve výdělkové činnosti a které jsou podle první věty §u 251 ex. ř. z exekuce vyňaty.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu ze správných a zákonu a věci vyhovujících důvodů napadeného usnesení, k nimž vzhledem na vývody stížnosti

d o d a l:

Lze stěžovateli přiznati, že vylučované předměty (kůň a valník) nejsou pro povinného k osobnímu provozování jeho živnosti zcela nezbytny, ježto jiní zahradníci se za stejných okolností v živnosti bez nich snad obejdou neb obejíti musí. Novým doslovem §u 251 ex. ř. bylo však, jak z motivů (výnos ministerstva spravedlnosti ze dne 2. června 1914, čís. 43 v. m.) poznati lze, toto na sociálně politických ohledech spočívající omezení exekuce rozšířeno. Dle nového předpisu §u 251 ex. ř. jsou u řemeslníků a maloživnostníků z exekuce vyloučeny předměty, jichž potřebují k osobnímu dalšímu výkonu výdělečné činnosti, čímž dle motivů mělo býti ve shodě s dřívější judikaturou vyjádřeno, že vyňaty jsou

nejen nezbytné předměty, nýbrž i ty, jichž jest zapotřebí k výhodnému provozování, odpovídajícím osobním (rodinným) poměrům živnostníkovým. Že tento předpoklad jest v tomto případě splněn, jest v napadeném usnesení správně doličeno a případ nevyžaduje ku svému objasnění posudku znaleckého.

Čís. 5666.

Narodilo-li se dítě po 300 dnech po manželově úmrtí, platí domněnka, že dítě jest nemanželským. Lhostejno, že dítě bylo zapsáno do matriky jako manželské. Uznal-li nemanželský otec v tomto případě otcovství, není třeba, by bylo zjišťováno zvláštním sporem aniž, by bylo vyčkáno vyřízení žádosti matky za opravu matriky.

(Rozh. ze dne 19. ledna 1926, R I 19/26.)

Jan B. doznal, že souložil s nemanželskou matkou v kritické době, a nepopřel otcovství k dítěti narozenému dne 25. června 1917, platil z počátku výživné, později však se je zdráhal platiti jen proto, že dítě bylo zapsáno v matrice jako manželské dítě Jana H-a, manžela nemanželské matky, jenž zemřel dne 30. března 1916. Žádosti poručníka dítěte o placení výživného bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Vytykané zmatečnosti tu není. Nesporno jest, že nezletilé dítě Jan, narozené dne 25. června 1917, bylo zapsáno do matriky narozených jako manželské dítě manželů Jana a Josefa H-ových, této rozené S-ové, proto, že ani faráři a dle jeho zprávy podané soudu ani manželce nebylo známo, že manželství zmíněných manželů bylo smrtí Jana H-a, dne 30. března 1916 nastalo, rozloučeno. Bylo tudíž dítě narozeno v době po úmrtí manžela 300 dnů daleko převyšující a tu podle §u 156 obč. zák. a contr. vyplývá, že domněnka, že toto dítě bylo zrozeno mimo manželství, nastala ihned a nebylo by třeba v případě, že by se bylo při křtu o rozloučení manželství vědělo, žádného zákroku, by dítě bylo soudem za nemanželské prohlášeno. Jest nyní řešiti otázku, nastala-li na tomto stavu dítěte nějaká změna tím, že bylo do matriky zapsáno jako manželské. Zápisem tímto nebyla ta skutečnost, že dítě bylo teprve po smrti manžela počato a tudíž dávno po uplynutí lhůty § 138 obč. zák. narozeno, odstraněna, naopak dítě bylo považovati po samém zákonu za zrozeno mimo manželství a tento rodinný stav dítěte zůstal nektnut i zmíněným zápisem do matriky, jenž se stal v dobré víře a v neznalosti změn nastalých daleko před narozením dítěte. Netřeba tu, by bylo zvláštním sporem zjištěno nemanželské zrození, když není ani nemanželským otcem bráno v odpor, vždyť tento nejen že uznal otcovství, nýbrž i platil na dítě — nyní však svou povinnost k výživě odsunuje na dobu, až bude nezletilý Jan H-a v matrice narozených zapsán za dítě ne-